Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII • № 155 (855). • П'ЯТНИЦЯ, 29 ГРУДНЯ 1967 РОКУ. Ціна 2 коп.

БЕСІДА В ЦК КП УКРАЇНИ

27 грудня в ЦК КП України відбулася бесіда члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК КП України П. Ю. Шелеста з представниками прогресивних українських організацій Канади і США, які були присутні на торжествах з нагоди 50-річчя Радянської України.

В бесіді взяли участь члени делегацій Товариства об'єднаних українських канадців — П. Д. Прокопчак (глава делегації), П. І. Кравчук, А. О. Білецький та Ліги американських українців — М. І. Логойда (глава делегації), Л. К. Толопко, І. М. Деркач.

Товариш П. Ю. Шелест розповів гостям про основні напрямки розвитку економіки і культури республіки.

Від імені Президії Верховної Ради УРСР П. Ю. Шелест вручив Товариству об'єднаних українських канадців та Лізі американських українців пам'ятні ювілейні медалі «На відзнаку 50-річчя Української РСР», побажав гостям, усім прогресивним українцям за кордоном успіхів у новому 1968 році.

(РАТАУ).

БУДЬ БІЙЦЕМ І ТВОРЦЕМ

На пленумі ЦК ВЛКСМ

На третьому пленумі ЦК ВЛКСМ 27 грудня тривало обговорення досвіду роботи комсомолу вищої школи по комуністичному вихованню студентства.

— Особлива турбота нашої комсомольської організації, — сказав, відкриваючи дебати на ранковому засіданні, перший секретар Удмуртського обкому ВЛКСМ Л. Булгаков, — це розвиток громадсько-політичної і трудової активності молодих спеціалістів, виховання у них високої партійності і громадянськості.

Промовець говорив про необхідність піднести якість викладання суспільних наук, підвищити вимогливість до вивчення марксистсько-ленінської теорії.

Інтернаціональному вихованню учнівської молоді присвятив значну частину свого виступу перший секретар ЦК ЛКСМ Литви В. Моркунас.

В. Казначеєв, перший секретар Ставропольського крайкому ВЛКСМ, спинився на деяких питаннях підготовки кадрів для села.

— Нас турбує, — сказав В. Казначеєв, — і така проблема, як зв'язок інститутів з своїми колишніми вихованцями. Справа не тільки в зустрічах випускників, у традиційному дружньому листуванні. Потрібен глибший і творчий діловий зв'язок, потрібен обмін досвідом, інформацією. Випускники повинні діставати від кафедр вузів конкретні практичні і наукові завдання.

Немов розвиваючи висловлені ставропольцем міркування, директор підмосковного радгоспу «Жилевский» Ю. Гунченко показав на прикладі свого господарства, як важливо, щоб випускники вузів глибоко знали свою професію.

Комсомолець з 1920 року, начальник будівництва Красноярської ГЕС, Герой Соціалістичної Праці А. Ю. Бочкін палко говорив на пленумі про роль молоді на цій найбільшій новобудові.

Зробити кожну вузівську комсомольську організацію бойовим і діяльним колективом, об'єднати зусилля всіх, від кого залежить навчання і виховання кадрів майбутніх командирів виробництва, добитись найбільшої ідейної насиченості всього життя студентства — ці проблеми пролунали у виступах першого секретаря ЦК ЛКСМ Таджикистану Г. Бобосадикової, першого секретаря Смоленського обкому ВЛКСМ Є. Воронцова, першого секретаря Горьковського обкому ВЛКСМ Г. Янаєва, секретаря комітету комсомолу Уралмашзаводу А. Бобровських, першого секретаря Мінського обкому ЛКСМ Білорусії І. Старовойтова та інших.

У дебатах виступили також секретар парткому Ленінградського державного гірничого інституту М. Шалигін, секретар комітету комсомолу Латвійської державної сільськогосподарської академії П. Мілюн.

Секретар комітету комсомолу П'ятигорського державного педагогічного інституту іноземних мов Г. Фролова докладно спинилась на питаннях підготовки кадрів учителів для села.

З заключним словом на пленумі виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ С. Павлов. Він відзначив, що обговорення мало діловий характер, виступи промовців містили цінні й корисні зауваження і пропозиції.

Пленум прийняв постанову «Про роботу комсомольських організацій вузів по комуністичному вихованню студентства».

З доповіддю «Про участь радянської молоді в IX Всесвітньому фестивалі молоді і студентів», який буде проведено влітку наступного року в Софії, виступив голова Комітету молодіжних організацій СРСР В. Яровий. На його доповідь пленум також прийняв постанову.

Хвилюючий момент пережили всі, хто був на пленумі, коли в президії з'явився найстаріший член Комуністичної партії Радянського Союзу, визначний громадський діяч нашої країни, Герой Соціалістичної Праці Ф. М. Петров. Головуючий оголошує, що за активну роботу по вихованню молоді на революційних традиціях Федір Миколайович нагороджений Почесним знаком ВЛКСМ. І от на грудях ветерана-ленінця сяє найвища комсомольська нагорода, в його руках — червені гвоздики. Звертаючись до комсомольців, Ф. М. Петров сказав:

— Мої дорогі юні друзі! Комсомол завжди був продовжувачем славних традицій революційних поколінь. Високо підіймайте і несіть прапор комунізму, ідіть по шляху шукань, дерзань і завершення комуністичного будівництва!

Почесний знак ВЛКСМ було вручено також голові Центрального штабу всесоюзного походу по місцях революційної, бойової і трудової слави нашого народу Маршалові Радянського Союзу І. С. Коневу.

— Нас молодить щастя жити і працювати в першій країні, яка йде до комунізму, — сказала, приймаючи Почесний знак ВЛКСМ, М. І. Виноградова, заступник директора науково-дослідного інституту текстильної промисловості. Так, це саме вона, одна з сестер Виноградових, представниця плеяди чудових ентузіастів-ударників, яку люди старшого покоління знають як ініціатора чудового руху багатоверстатників, що розгорнувся в 30-і роки.

Знаки комсомольської доблесті були вручені на пленумі багатьом молодим патріотам. Серед них — буровий майстер з Азербайджану Акіф Аманов, який керує районним штабом по роботі з підлітками, перший секретар Приморського крайкому ВЛКСМ Аделаїда Бартковська, металург із Златоуста, ініціатор руху за дострокове виконання п'ятирічного плану під девізом «Кожна тонна металу — високої якості» Аркадій Ворошилов, водолаз-глибоководник Микола Бельчуг, бригадир бортпровідників літака «ТУ-114» Інесса Кір'явайнен, яка проявила високу стійкість і мужність при виконанні польоту в складних умовах.

Центральний Комітет комсомолу прийняв рішення нагородити Почесним знаком ВЛКСМ за досягнення великих результатів у праці, активну участь в громадському житті і багатьох інших комсомольців — шахтарів, трактористів, колгоспників, будівельників.

Пленум розглянув організаційні питання. В зв'язку з переходом на партійну роботу увільнений від обов'язків члена бюро ЦК ВЛКСМ О. Черкезія. За активну роботу в комсомолі він нагороджений Почесним знаком ВЛКСМ. Членом Бюро обраний Г. Єлісеєв, кандидатом у члени Бюро — В. Житенев. Кандидат у члени ЦК ВЛКСМ С. Арутюнян обраний членом ЦК ВЛКСМ.

На цьому третій пленум ЦК ВЛКСМ закінчив свою роботу.

(Кор. ТАРС).

Галина Вєтрова працює токарем на Гайворонському паровозоремонтному заводі. Як кращого виробничника і активіста, трудящі обрали її депутатом районної Ради

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

На знімку: Г. ВЄТРОВА.

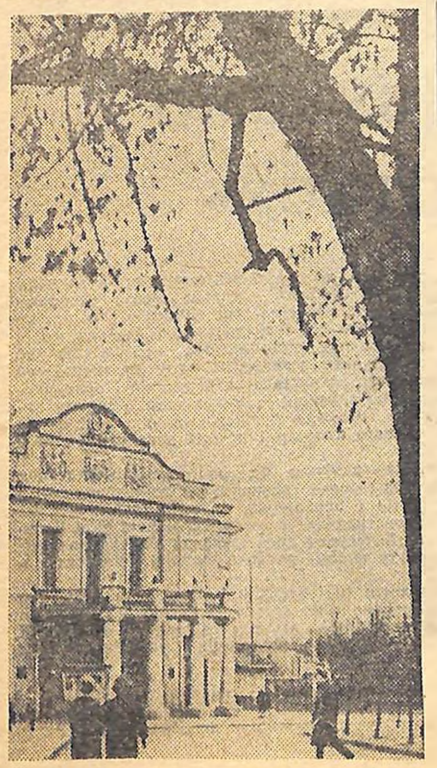

● ДО 100-РІЧЧЯ ПОБУДОВИ ТЕАТРУ

Традиції корифеїв і сучасність

Багату історію має Кіровоградський музично-драматичний театр ім. М. Л. Кропивницького. На його кону розпочинали сценічну діяльність фундатор українського реалістичного театру М. Кропивницький, знаменита родина Тобілевичів — драматург і актор І. Карпенко-Карий, М. Садовський, П. Саксаганський, М. Садовська-Барілотті. Восени 1882 року дебютувала тут геніальна М. Заньковецька. В свій час на сцені театру виступали також Г. Затиркевич-Карпинська, Л. Ліницька, Ф. Левицький, І. Мар'яненко, Г. Юра та інші провідні діячі українського дожовтневого і радянського театрів. Не випадково театрознавці називають колишній Єлисаветград другими «українськими Афінами».

Тому досвід Кіровоградського театру, особливо в період відзначення 50-річчя Радянської влади на Україні та сторіччя з часу побудови самого театру (1867 р.), потребує пильного вивчення. Одначе слід обмовитись, що традиції корифеїв прийшли до кропивничан не безпосередньо. Адже постійної професіональної трупи Кіровоград не мав аж до Великої Вітчизняної війни, театр і будувався з розрахунку на мандрівні трупи, котрі невпинно ходили по велелюдному театральному шляхові Харків—Одеса. Згодом майже щорічно тут починали театральний сезон трупи корифеїв українського театру.

І після Великого Жовтня постійного театру Кіровоград довгий час не мав, його засновано в серпні 1938 року. В роки війни евакуйований заклад обслуговував східні області Російської федерації та Середню Азію, а після звільнення Кіровоградщини, він знову повернувся до рідного краю.

Відтоді ось уже близько чверті століття працюють кропивничани. Щороку театр виступає в десятках районних і сільських клубів, він узяв шефство над військовою частиною, допомагає художній самодіяльності області. За післявоєнні роки наші актори побували на гастролях в Тулі, Рязані, Мічурінську, Іваново, Володимирі, Костромі, Грозному, Орджо-

(Закінчення на 3-й стор.).

В обкомі ЛКСМУ

ЧОМУ НЕ ДІЮТЬ ШТАБИ „КП“

Вчора відбулося засідання бюро Кіровоградського обкому комсомолу, на якому йшлося, зокрема, про керівництво Вільшанським райкомом ЛКСМУ роботою штабів та загонів «Комсомольського прожектора».

Бюро відзначає, що районний комітет та районний штаб «Комсомольського прожектора» провели певну роботу по поліпшенню керівництва штабами та загонами «КП». Так, в колгоспах імені Леніна та «Перемога» прожектористи добилися практичних результатів в боротьбі за резерви виробництва, користуються заслуженим авторитетом у колгоспників та керівників артілей. Проведено також рейди по зберіганню і економному витрачанню кормів, пального.

Але так не всюди. Більшість комітетів комсомолу ще незадовільно спрямовують роботу «КП», не використовують його можливостей для виховання громадської активності молоді. З 51-ої первинної організації району штаби «Комсомольського прожектора» створені тільки в 21 організації. Райком комсомолу і на сьогодні не має відомостей про те, скільки у них діє загонів та постів «КП». Зовсім не організовано тут навчання прожектористів.

На бюро райкому ЛКСМУ в цьому році слухалась лише одна первинна комсомольська організація — колгоспу імені Горького. Але в цьому господарстві й досі штаб «КП» існує лише формально. Рейди-перевірки не проводяться. В блискавках, що виходять не часто тут, можна зустріти тільки п'яниць і прогульників.

До керівництва штабів «КП» недостатньо залучаються спеціалісти народного господарства. Робота штабів погано висвітлюється в районній газеті. В цьому році, наприклад, в ній не було надруковано жодного матеріалу про роботу «прожектористів». Райком фактично не заохочує членів штабів і постів «КП».

В обговореному питанні бюро обкому ЛКСМУ прийняло відповідну постанову.

Бюро обкому вказало Вільшанському райкому ЛКСМУ на незадовільну роботу по керівництву штабами та загонами «Комсомольського прожектора» і зобов'язало в найближчий час створити на кожній фермі, в бригаді пости «КП». Рекомендовано також організувати навчання «прожектористів», проводити рейди-перевірки по виявленню невикористаних резервів виробництва, економії матеріалів.

Бригадир комсомольсько-молодіжної бригади токарів заводу «Червона зірка» Наташа Лупинос закладає капсулу з посланням-розповіддю до комсомольців 100-го року революції в постамент пам'ятника В. І. Леніну, встановленого на заводській території.

Фото В. БОНДАРЕНКА.

◆ НАВКОЛО ПЛАНЕТИ

ЩЕ ОДИН «ВЕЛИКИЙ СТРИБОК»

Агентство Сіньхуа опублікувало повідомлення «Про дострокове виконання плану». В яких же галузях народного господарства КНР, нарешті, досягнуто успіхів? На жаль, у повідомленні Сіньхуа мова йде про інше.

«Блискуче і достроково виконано план випуску нашою країною в цьому році 80 мільйонів комплектів вибраних творів Мао Цзе-дуна», — повідомляє Сіньхуа. Виявляється, поліграфічна промисловість КНР у цьому році випустила 350 мільйонів примірників витягів з творів голови Мао Цзе-дуна і більш як 57 мільйонів примірників збірок його віршів.

«Це — блискуче досягнення, — сповіщає агентство Сіньхуа. — Це великий стрибок у виданні творів Мао».

З того часу, як в КНР почали проводитись «особливий курс Мао Цзе-дуна» і «культурна революція», китайські газети і агентство Сіньхуа навіть не згадують про третій п'ятирічний план, оголошений у 1965 році, і не публікують ніяких конкретних даних про його виконання.

(ТАРС).

СТУДЕНТ ШУКАЄ, СТУДЕНТ МИСЛИТЬ

ПРО ПРОВЕДЕННЯ ВСЕСОЮЗНОГО КОНКУРСУ СТУДЕНТСЬКИХ РОБІТ ПО ПРОБЛЕМАХ СУСПІЛЬНИХ НАУК, ІСТОРІЇ ВЛКСМ І МІЖНАРОДНОГО МОЛОДІЖНОГО РУХУ

Колегія Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР і Секретаріат ЦК ВЛКСМ прийняли постанову про організацію другого Всесоюзного конкурсу студентських наукових робіт по проблемах суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху.

В постанові відзначається, що перший такий конкурс, присвячений 50-річчю Великого Жовтня, викликав велику активність і підвищив інтерес студентів до вивчення суспільних дисциплін. Учасники конкурсу представили велику кількість самостійних досліджень, які відзначаються високим ідейно-теоретичним рівнем. При організації другого конкурсу на кращу студентську роботу, підкреслюється в постанові, кафедри суспільних наук і комсомольські організації вузів повинні більш широко організувати вивчення марксистсько-ленінської теорії, історії КПРС, життя, діяльності і наукових праць Карла Маркса — основоположника наукового комунізму, вождя міжнародного пролетаріату. Особливу увагу слід приділити вивченню діяльності ВЛКСМ — бойового помічника КПРС — у боротьбі за диктатуру пролетаріату, за побудову соціалізму і комунізму, ролі прогресивної молоді у суспільстві, її участі в міжнародному визвольному русі.

Для проведення Всесоюзного конкурсу студентських робіт затверджено оргкомітет, запропоновано приблизну проблематику цих наукових робіт.

* * *

Нижче пропонуємо кілька тем з цієї проблематики.

К. Маркс і Ф. Енгельс — основоположники наукового комунізму.

«Маніфест Комуністичної партії» К. Маркса і Ф. Енгельса і його всесвітньо-історичне значення.

«Капітал» К. Маркса і сучасність.

Ленінське вчення про марксистську партію.

Ленінська партія — організатор і керівник революційного молодіжного руху в період боротьби за перемогу і утвердження диктатури пролетаріату.

Участь молоді в боротьбі робітничого класу з царизмом і капіталізмом. Молодь в трьох російських революціях.

Комуністична партія — організатор і керівник комсомолу.

Великий Жовтень і молодь.

В. І. Ленін і молодь.

В. І. Ленін і комсомол.

Ленінські принципи партійного керівництва комсомолом.

Місце і роль комсомолу в соціалістичному суспільстві.

Форми і методи спільної роботи комсомолу та інших громадських організацій.

Інтернаціональне виховання молоді.

Ідеологічне виховання молоді.

Роль робітничої молоді в будівництві матеріально-технічної бази.

Система комсомольського керівництва піонерською організацією.

Товарно-грошові відносини при соціалізмі.

Форми і методи економічного співробітництва соціалістичних країн.

Проблеми матеріалістичної діалектики на сучасному етапі.

Особа і колектив.

Держава і колектив.

Соціальна активність молоді і соціальний прогрес.

Питання розвитку національних відносин.

Комсомол і рух за комуністичну працю.

Роль радянської вищої школи в комуністичному будівництві.

Місце і роль молодого покоління в розвитку світового революційного процесу.

Проблеми інтернаціонального співробітництва молоді.

Роль і місце студентства у світовому революційному процесі.

Молодь В'єтнаму в боротьбі проти американського імперіалізму.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

ЧИ ПОЇДУТЬ СПОРТСМЕНИ-НЕГРИ В МЕХІКО?

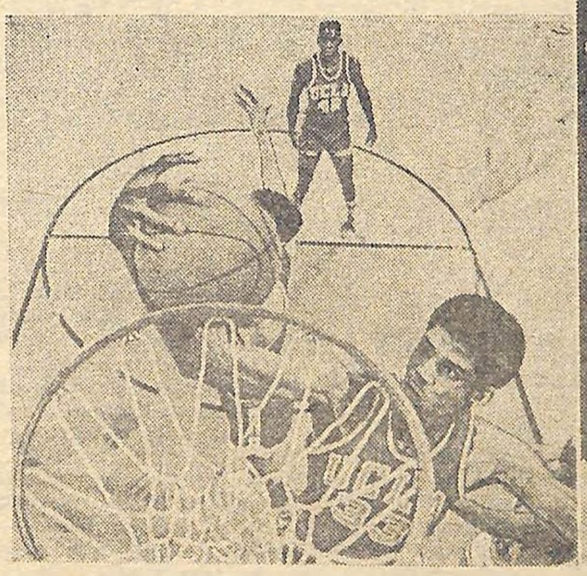

Негритянські спортсмени США не залишились байдужими до масових виступів своїх співвітчизників за громадянські права, які охопили в цьому році всю Америку.

Для того, щоб привернути увагу світової громадськості до становища негрів в США, велика група негритянських спортсменів оголосила недавно про своє рішення бойкотувати літні Олімпійські ігри в Мексиці. Серед них — «найшвидша людина світу» Томмі Сміт, другий видатний спринтер Лі Еванс і кращий гравець любительського баскетбола Лью Алсіндор.

Один із ініціаторів цього виступу 24-літній професор соціології Гаррі Едвардс заявив: «Цей значний вчинок, безумовно, приверне увагу всієї Америки до становища негрів в країні». Далі Едвардс підкреслив, що спортсмени-негри будуть твердо стояти на своїх позиціях до початку Олімпійських ігор. Це підтверджується і висловленням відомого легкоатлета Джона Карлоса: «Якщо ведучі негритянські спортсмени будуть бойкотувати олімпіаду в Мехіко, інші, я впевнений, приєднаються до них».

Про то, яку значну втрату може принести Олімпійській команді США відсутність найсильніших спортсменів-негрів, говорить хоча б такий факт: на Олімпійських іграх в Токіо в 1964 році вони принесли американській команді 22 медалі.

На знімку: видатний негритянський спринтер Томмі Сміт (справа) і зірка американського баскетбола Лью Алсіндор (зліва).

Фото «Спорт ілюстрейтід» — АПН.

«МИ БУДЕМО БОРОТИСЯ»

„ПОВЕРНЕННЯ країні її багатств, які знаходяться в руках іноземних концернів, — це одне із сучасних завдань всього венесуельського народу». «Венесуела буде страждати від голоду, безробіття, злиднів до того часу, поки вона залишатиметься під пануванням імперіалістів янкі; тому звільнення країни від імперіалістичного гніту і поширення її відносин з іншими країнами — це неминучий етап на шляху до національного звільнення».

З такими вимогами виступила нещодавно Федерація університетських центрів Венесуели. Федерація вважає, що венесуельське студентство повинно внести свій вклад в загальну боротьбу народу за суверенітет і незалежність країни. Вона виступила зі своїми вимогами в зв'язку з проведенням у Венесуелі тижня студентів.

Федерація зажадала скасування внесків для вступу в університети. «Ми будемо боротися за реформу системи освіти до того часу, поки не доб'ємося ліквідації обмеження», — заявила Федерація. Вона звернула особливу увагу на гостру економічну кризу, яку переживають венесуельські університети, які не мають достатніх коштів для своєї діяльності. Тисячі студентів навчаються в непристосованих приміщеннях або зовсім не мають можливості відвідувати університет, так як немає де навчатися. В університетах не вистачає лабораторій і обладнання. Між тим, на потреби закладів із державного бюджету виділяється всього десять мільярдів боліварів на рік, тоді як на утримання бюрократичного апарату і поліції асигнуються найкрупніші суми.

Програма-мінімум, яку намітила Федерація університетських центрів, передбачає розширення кампанії за звільнення всіх заарештованих студентів і викладачів, за звільнення із в'язниці студентського представника в Університетській раді Центрального університету Венесуели Хосе Рафаеля Саноні, заарештованого під час нападу поліції на Центральний університет в минулому році.

«Ми повинні помножити свої зусилля і розширити кампанію за залучення всіх демократичних верств населення до боротьби за повагу життя і в захист прав людини, за щастя і звільнення нашого народу», — підкреслює Федерація університетських центрів.

СЕРВАДІО ГАРСІА ПОНСЕ,

кореспондент ТАРС

Каракас.

З ТЕЛЕТАЙПНОЇ СТРІЧКИ

ПЕРЕДНОВОРІЧНІ ДАРУНКИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. ПЕРШУ ПРОДУКЦІЮ ВИДАВ ДРУГИЙ ЗАЛІЗОДРОТОВИЙ ЦЕХ, ЗБУДОВАНИЙ НА НИЖНЬО-ДНІПРОВСЬКОМУ ЗАВОДІ МЕТАЛЕВИХ ВИРОБІВ.

АВТОМАТИЗОВАНІ ВОЛОЧИЛЬНІ СТАНИ ДАЮТЬ ЗА ХВИЛИНУ ВІД 400 ДО 600 МЕТРІВ ДРОТУ ДІАМЕТРОМ БЛИЗЬКО 2,5 І 4 МІЛІМЕТРІВ.

ПЕРЕСУВНІ КІНОТЕАТРИ

РЯЗАНЬ. Для обслуговування населення глибинних сіл експериментально-виробничі майстерні Рязанської кінокопіювальної фабрики почали випускати пересувні кінотеатри. Кожний такий кінотеатр розрахований на 36 глядачів. У ньому — м'які крісла, опалення і вентиляція.

«ФАБРИКА ШУБ»

ЖИТОМИР. Перші шість тисяч шкурок відправив хутровим підприємствам Москви колектив звірорадгоспу Житомирської облспоживспілки. Тепер звіроводи готують до реалізації ще 10 тисяч шкурок голубих песців, чорно-бурих лисиць, коричневих норок.

700 ЗНАКІВ НА ХВИЛИНУ

ЛЕНІНГРАД. НОВИЙ ЛІНОТИП-АВТОМАТ «НА-140» ДАВ НА ВИПРОБУВАННІ 700 ЗНАКІВ НА ХВИЛИНУ. ВІН ПРИЗНАЧЕНИЙ ДЛЯ СКЛАДАННЯ ГАЗЕТНО-ЖУРНАЛЬНОГО ТЕКСТУ.

ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ ПРИЙНЯЛА ПЕРШИЙ ТАКИЙ ЛЕНІНГРАДСЬКИЙ ЛІНОТИП. ВІН РЕКОРДСМЕН У ШВИДКОСТІ СКЛАДАННЯ.

(РАТАУ).

Він народився в сім'ї бідняка. В 1929 році, поступивши в комсомол, Іван Червоніщенко, юнак з села Рощахівки (Бобринецький район), поїхав вчитись до Полтави. З того часу почалася його громадська діяльність. Тоді ж ним написані кращі віршовані рядки. 1931—1933 роки: навчання в Харківській вищій школі профруху, робота в профспілкових організаціях.

Людина, яка так любила сонячний степ і усміх хлібороба, яка задивлялася на світанкові барви рідного краю, ненароком втратила зір. Та І. Червоніщенко не зупинився в дорозі. Вчився в Полтавському вчительському інституті і писав пристрасні вірші.

Хоч очі й погасли — не темно мені:
Я серцем дивлюся на сонячні дні.
А серце палає і б'ється в грудях
І думи мої виливає в піснях.

Поет-академік П. Г. Тичина називає І. Червоніщенка славним співцем-поетом, людиною, що «чесно і героїчно йде в своїм житті».

27 грудня нашому землякові минуло 60 літ.

Редакція газети «Молодий комунар» і її читачі щиросердо вітають ювіляра.

ДЕ ВИ, МОЇ РОЩАХІВЦІ?..

Пригадалися знову далекі ті роки,
Рощахівка й Мленки — невеличке село,
І дівчата стрункі, юнаки ясноокі,
Комсомольців тоді небагато було.
Небагато було, та робота кипіла!
Пам'ятаю, як клуб будували ми свій.
Комсомольці всі дружно взялися до діла,
На роботу пішли, як солдати на бій.
Гупав молот у кузні із самого ранку,
Цілий день у горні синій вогник горів.
А в столярні для рамок готовили планки,
Білі стружки лягали до ніг столярів.
Угризалася в дерево пилка зубата
І дзвеніли сокири у юних руках.
Працювали із вогником хлопці й дівчата,
Комсомольська будова росла на очах.
А в неділю гуртом запливали човнами,
До латаття зелене, де чиста вода.
Там, де ліс, як тунель, ізіходивсь над нами,
Там, де хвиля човни тихо-тихо гойда.
Де ви, друзі мої, рощахівці, мленчани —
Секретар комсомолу — чорнявий Андрій,
І Петро-гармоніст, Катерини, Оксани?..
Як хотілось, щоб голос почули ви мій.
Напишіть, чи в лісочку дуби вже високі,
Ті дуби ми садили колись залюбки.
Хай розкажуть вони юнакам ясноокім,
Як жили, як трудилися їхні батьки.
Я літа пригадав комсомольські, завзяті,
КІМ на грудях, о славні літа молоді!
Хоч мені незабаром майне шістдесятий,
Та палає у серці вогонь, як тоді.

Іван ЧЕРВОНІЩЕНКО.

◎ БЕСІДИ ПРО МИСТЕЦТВО

СПІВЕЦЬ РЕВОЛЮЦІЇ

„ДОЗОР». Лаконічно і об'ємно сказано. Вдивляєшся в картину і немов переносишся у буремні роки революції і громадянської війни. І скільки б не дивився, це відчуття не зникає. «Дозор» — одна з ранніх робіт Петра Дмитровича Покаржевського, нині професора живопису, заслуженого діяча мистецтв РРФСР. Покаржевський — наш земляк. Він народився в 1889 році в Єлисаветграді в робітничій сім'ї. Важкий шлях художника вибрав за порадою свого першого вчителя — художника репінської школи Ф. С. Козачинського, який викладав тоді малювання на вечірніх курсах живопису в Єлисаветграді.

Потім — навчання в Київському художньому училищі. Покаржевський дуже бідує, але наполегливо вчиться і за три роки замість шести з відзнакою закінчує училище. Це дало право без екзаменів вступити в Петербурзьку Академію Художеств. В 1917 році Петро Дмитрович закінчив заклад з золотою медаллю, три роки навчався в майстерні відомого художника-баталіста Самокиша. Початок творчої самостійної праці Петра Покаржевського співпав з початком Великої Жовтневої соціалістичної революції, з роками, які потрясли світ і повернули судьби Історії.

Широку популярність принесла молодому художникові картина «Дозор». Вона експонувалась на першій виставці, присвяченій 5-річчю Червоної Армії.

«Дозор» — одне з найкращих полотен Покаржевського, виконане в реалістичних традиціях російської школи живопису батального жанру. Треба відзначити також, що ця картина була написана автором у 1923 році в період пошуків розвитку радянського живопису. Заслуга Покаржевського в тому, що він зумів створити в ті роки глибоко ідейний твір на сучасну тему, який і зараз не втратив свого художнього та ідейного змісту.

Через два роки художник написав картину «Тривога», задуману як відповідь на ноту Керзона Радянському Союзові. Глибоко психологічний образ червоноармійця з мужнім обличчям надовго запам'ятовується. Чудово написаний бойовий кінь. Схвильованість бійця немовби передається і коню, готовому по тривозі ринутися в бій. В числі перших ця картина була на виставці в Венеції в 1930 році.

Згодом художник створює ще цілий ряд тематичних полотен про життя Червоної Армії — «Десант» (1928), «К. Є. Ворошилов у льотчиків» (1932), «Перед атакою» (1947) та багато інших.

В ці роки Петро Дмитрович багато подорожує по нашій країні. Його можна було зустріти в Киргизії, Казахстані, на Уралі, Кавказі, Памірі, Хібінах. «Я подорожую, — говорив художник, — не заради розваги, не заради задоволення. Я хочу побачити велике життя країни, відчути биття пульсу нашої Вітчизни».

Ці поїздки принесли Покаржевському творчі удачі. Одною із кращих вважається робота «Киргизька дівчина у весільному платтіі» (1928). Цей портрет художник писав з натури. Він привертає увагу своїм оптимістичним змістом.

Ряд картин Покаржевський написав на індустріальну тему. «Ливарний цех на заводі Ілліча» (1927), «Мідеплавильний завод в Карабаші» (1929), «Портрет комсомолки Віри Горбань» (1935) та багато інших. Віра Горбань, бригадир комсомольської бригади, зображена в робітничому костюмі. Вона збирається зробити запис в зошиті, що лежить у неї на колінах. Обличчя дівчини не виділяється зовнішньою красою. Художник побачив і передав внутрішню красу.

В 1936 році в Москві відбулася персональна виставка творів Покаржевського. Центральне місце займала картина «Комсомольці Донбаса ідуть на фронт» (1935). В цьому полотні Покаржевський знову відтворює героїку громадянської війни. Ранок. Робітниче селище в Донбасі. Загін комсомольців іде захищати молоду Радянську республіку. В центрі картини — дві фігури юнаків. Один з них, зібраний, підтягнутий, міцно стискує гвинтівку, другий весело і привітно махає рукою проводжаючим. Твердим, чітким кроком комсомольці наздоганяють групу бійців з кулеметом. На другому плані — комсомолець прощається зі своєю сім'єю — матір'ю, дідом, старим сивим шахтарем, і сестрою. Зображення прощання підсилює драматизм, вносить в картину теплоту і людяність.

«Дозор».

Крім батальних картин і портретів, художник створив цілий ряд пейзажів. Вони надзвичайно живописні, цільні в композиції, лаконічні.

Новій для художника темі колгоспної праці присвячена картина «Передова ланка виходить на роботу» (1948). В груповому портреті членів молодіжної ланки, яку очолює Герой Соціалістичної Праці, живописець виводить образи нових людей колгоспного села, передає радість мирної праці.

В 1966 році в Москві була організована персональна виставка живопису і малюнка 50-річної творчої діяльності Покаржевського, де було виставлено до 200 робіт. На ювілейній виставці, присвяченій 50-річчю Великого Жовтня, в Москві в цьому році Покаржевський представив свої роботи «Вічна», «Метробудівці», натюрморт «Дари землі» та інші, які здобули високу оцінку.

Нещодавно я побувала в гостях у Петра Дмитровича, який живе в Москві. Своєму містові, де він почав вчитися малювати і провів юнацькі роки, митець подарував більше ста своїх картин, пейзажів, портретів, натюрмортів, малюнків. Серед них — «Автопортрет» (1923), «Бурятка в святковому одязі» (1933), «В горах Паміру».

Останні роки Покаржевський подорожує по любимих місцях Ілліча і написав серію робіт «По ленінських місцях». Нашому місту він передав із цієї серії три роботи — «Альтанка», «Нова доріжка, Горки Ленінські» та «Музей в Горках Ленінських». Всі ці роботи в найближчий час будуть представлені в експозиції Кіровоградської картинної галереї.

Р. ТУРБАЙ.

ТРАДИЦІЇ КОРИФЕЇВ І СУЧАСНІСТЬ

(Початок на 4-й стор.).

нікідзе, Вологді, Кірові, Брянську, Іжевську, Калузі та багатьох інших містах неосяжної Радянської країни. Всюди, де гастролювали кропивничани, про них говорили як про енергійний і високохудожній колектив.

В одній з рецензій «Алтайская правда» (від 21 серпня 1958 р.) так говорила про театр:

«Кіровоградський театр — це театр ансамблю. Тут все: режисерський задум, акторське виконання, художнє оформлення, музикальний супровід — підпорядковане одній цілі — створенню високохудожнього реалістичного спектаклю. В спектаклях кіровоградців нема маленьких ролей — тут кожен актор створює викінчений виразний образ».

В театрі працюють заслужені артистки УРСР Л. Тімош та А. Любенко, артисти Г. Семенов, І. Кравцов, В. Попудренко, К. Трушицин, Н. Ігнатьєва, М. Овчинников, А. Волкова, Є. Єременко та багато інших здібних майстрів сцени. За останні роки до творчого колективу влилася обдарована творча молодь.

Важко та й не потрібно перераховувати репертуар, зіграний колективом за три десятиліття творчого існування. Головне, що в центрі уваги кропивничан завжди була п'єса на сучасну тему.

В безперечну заслугу театрові слід поставити виявлення творів, незаслужено забутих нашими театрами. В післявоєнні роки кропивничани одні з перших поставили комедію нашого земляка І. Микитенка «Соло на флейті».

Можна було б багато говорити про вистави театру — «Оптимістичну трагедію» В. Вишневського, «Родину щіткарів» М. Ірчана, про «Правду і кривду» М. Стельмаха. В репертуарі немале місце посідають також класичні твори. Інтерес до класики закономірний.

«Без почуття минулого нема почуття майбутнього, — говорила нещодавно «Правда». — Класика якраз і повертає нам відчуття особистої причетності до історичного руху людства від минулого до майбутнього».

Твори Котляревського і Кропивницького, Карпенка-Карого і Старицького, Гоголя і Островського, Толстого і Горького, Бомарше і Лопе-де-Вега — ось далеко не повний перелік авторів, твори яких цікавлять творчий колектив театру.

Великого розголосу в пресі набула поставлена театром комедія Карпенка-Карого «Чумаки». Протягом довгого часу цей твір чомусь проходив поза увагою радянських театрів, тоді як він займає помітне місце в спадщині драматурга. А п'єса Кропивницького «Замулені джерела», сценічне життя якій дав Кіровоградський театр! Постановка цього твору, який царська цензура і буржуазні націоналісти хотіли приховати від українського народу, стала помітною подією в культурному житті республіки.

За три десятиліття театр одержав багатий досвід постановок класичних творів. Будемо сподіватись, що кропивничани поруч з творами на сучасну тему дадуть сценічне життя і таким незаслужено забутим творам Кропивницького, як «Мамаша», «Перед волею», порадують глядача написаною в Єлисаветграді п'єсою «Бурлака» Карпенка-Карого та ін.

В ювілейній афіші театру п'єса «Правда» О. Корнійчука», «Сині роси» М. Зарудного, «Украдене щастя» І. Франка, «Король Лір» В. Шекспіра, п'єса «Недоспівана пісня» місцевих авторів О. Адаменка та М. Барського та інші твори.

Кіровоградський державний український музично-драматичний театр ім. М. Л. Кропивницького — театр великих творчих можливостей. Завдяки наполегливій праці над ролями, над загальним ансамблем вистав кропивничани користуються великою популярністю на Кіровоградщині і всюди, де театру доводиться виступати.

Микола СМОЛЕНЧУК,
письменник, член художньої ради театру.

Ось-ось м'яч, як спійманий птах, затріпочеться в тугій сітці.

Напружено проходить фінальна гра з баскетбола між командами Кіровоградських шкіл № 3 і № 34.

Фото М. ЧЕРКАЄВА.

НАЙСИЛЬНІШІ ТЕНІСИСТИ СРСР

МОСКВА. (ТАРС). Чемпіони СРСР Галина Бакшеєва з Києва і Олександр Метревелі з Тбілісі другий рік підряд зберегли за собою позиції провідних тенісистів СРСР, очоливши радянську класифікацію у жінок і чоловіків за 1967 рік. Як і рік тому, у чоловіків наступні два місця займають Вячеслав Єгоров і Тоомас Леиус. У жінок значні зміни: друге місце тепер належить екс-чемпіонці СРСР Ганні Дмитрієвій (Москва), яка була лише п'ятою в минулому році. На третє місце вийшла 19-річна московська студентка Ольга Морозова (в 1966 році — восьме місце).

У жінок в десятку найсильніших увійшли також: 4. Рена Абжандадзе, 5. Алла Іванова (обидві — Тбілісі), 6. Тійу Ківі, 7. Тійу Сімпсон (обидві — Таллін), 8. Рауза Ісланова, 9. Валерія Титова (Київ), 10. Ганна Єремєєва (Ленінград); а у чоловіків: 4—7. Олександр Іванов (Ленінград), Володимир Коротков (Москва), Теймураз Какулія (Тбілісі), Сергій Лихачов (Баку), 8. Рудольф Сивохін (Ростов-на-Дону), 9. Михайло Мозер (Київ), 10. Петер Ламп (Таллін).

Спорт

56 тисяч цінних виграшів

МОСКВА, 27 грудня. (Кор. ТАРС). Сьогодні в Палаці культури автомобільного заводу імені Лихачова відбувся тираж Другої автомотолотереї Всесоюзного Добровільного товариства сприяння Армії, Авіації і Флотові.

Цінні виграші по всіх 200 розрядах випали на білети: номер 170430 — автомобіль «Волга», номер 216449 — автомобіль «Москвич-408», номер 179197 — автомобіль «Запорожець», номер 175085 — мотоцикл «Восход», номер 265844 — мотовелосипед та інші.

Всього було розіграно 56 тисяч цінних виграшів. Серед них — 8200 автомобілів «Волга», «Москвич-408» і «Запорожець», 18400 мотоциклів різних марок, вісім тисяч моторолерів, дев'ять тисяч мопедів і 12400 мотовелосипедів.

„НА ЗДОРОВ'ЯЧКО"

РЕПЛІКА

— Приємного вам апетиту,— сяє лагідними очима продавець Долинського магазину міськкоопторгу Оксана Семенівна Германенко

Любить вона неуважних покупців, ну, прямо обожнює їх. Ладна до дверей підносити їх кошики з покупками.

Ось і цього разу. Зачарована усмішкою Оксани Семенівни, жінка і гадки не мала, що замість двох кілограмів яблук, за які вона заплатила гроші, в кошику лише один кілограм і вісімсот грамів.

— На здоров'ячко.., — ще раз почала Оксана Семенівна, і раптом змовкла. В дверях побачила постаті працівників міліції М. П. Гетьмана і І. А. Запорожця.

«Погані справи, — майнула думка, — мабуть, остання посмішка коштуватиме мені дорого» Та виду не подала. Бадьоро привітала працівників міліції, і знову сонячна усмішка заграла на вустах. Лише коли куплений товар знову ліг на ваги, усмішка зникла.

— Колю! — кличе Оксана Семенівна на допомогу свого чоловіка і колегу по роботі Миколу Антоновича.

Єдиним фронтом пішло подружжя в наступ на покупця. Покупець розгублено закліпала очима.

Вже у кабінеті директора магазину Оксана Семенівна і Микола Антонович виправдовувалися:

— Які ми продавці? Я по професії фельдшер, чоловік мій — вчитель.

Цих слів не чув голова Долинської райспоживспілки О. В. Кукла. Чи, може, чув коли брав на роботу?

Т. КОВАЛЬОВА, наш громадський кореспондент.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Коли ж тираж?

Я і мої друзі, купуючи квитки лотереї «Республіканський фестиваль», чули, що тираж відбудеться в грудні цього року. Закінчується місяць. Коли ж, нарешті, ми дізнаємось про «щасливі» квитки?

Світлана СИЛЕНКО, комсомолка.

м. Кіровоград.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Відповідаємо. Тираж виграшів речової лотереї «Республіканський фестиваль» відбудеться 17 січня 1968 року. Про це повідомляли республіканські газети «Радянська Україна», «Правда Украины», «Молодь України», «Комсомольское знамя» 15 грудня цього року.

ЛЮДИ З КРАЇНИ МУЖНОСТІ

І. ПАРХОМЕНКО
Ю. МОТОРНИЙ

(Продовження. Початок в газетах за 3, 5, 8, 10, 17, 20, 22 і 28 грудня).

Відомості, передані для радянського командування з посиланням на «Правдивого», цінилися дуже високо: жодного разу перевірка не могла їх спростувати.

Після тієї зустрічі російський відділ абверу поповнився акуратним і дисциплінованим співробітником. Він мав надійні документи на ім'я Георгія Владимирова, дозвіл носити зброю й з'являтися в будь-якому районі Кракова та його околиць. Тверда зарплата підтверджувала, що німецька контррозвідка не шкодує грошей для вірних друзів Великої Німеччини. Про таку дрібницю, як часті відвідини Георгієм Владимировим партизанського загону, де його називають просто Льошкою, знав лише Гартман.

Десь і зараз в архівах лежать Георгієві документи, з яких дивиться ледь усміхнене обличчя Олексія Шаповалова...

Єлизавета Яківна Вологодська (Ольга Комар) — радистка «Краківського радіоцентру».

Юзеф Присак — «музикант».

Михайло і Валерія Зайонц.

„ВСТАНОВІТЬ точне розміщення артпозицій, замаскованих танків, піхоти, всі заходи німців по обороні Краківського укріпрайону», — розшифрувала якось Ольга, яка після повернення з одиночки знову сіла за рацію. То був наказ, якого давно чекали.

Михайлов і Олексій розуміли: це останнє завдання групі «Голос». Виконають вони його — і Червона Армія швидше і з меншими втратами пожене ворога далі на захід, швидше красень Краків стане вільним. А от як виконати? Якщо систематизувати досі зібрані відомості, буде лише приблизне уявлення про укріпрайон, ескіз, а не картина. Ні допомога польських друзів, ні дані, що ними володіє Гартман, не можуть до цього ескіза додати щось суттєвіше, ніж кілька яскравих, але все ж таки штрихів. Потрібен доступ до найпотаємніших документів німецького командування — інакше справі не зарадиш.

...Олексій давно запримітив цього середнього на зріст майора. Він часто з'являвся на будівництві укріплень: приїздив у чорному «опелі», обов'язково в супроводі кількох офіцерів. Спочатку розвідник не звернув на нього особливої уваги. Але коли одного разу побачив, як шанобливо вітаються з майором навіть старші чином гітлерівці, постарався взнати, що то за птах. Майор Курт Пекель був інженером Краківського району, до його рук сходилися ті невидимі ниточки, якими приводилися в рух всі тисячі людей, що працювали на будівництві укріплень.

План, після гарячкових суперечок і спокійних розмірковувань складений Михайловим і Олексієм, був простим...

Інженер-майор не поспішав. Швидка хода перед обідом заважає нормальній роботі шлунка. Він постарався забути про справи. Свій апетит збуджував тим, що уявляв, як пані Зося накриває стіл і як приємно парує смаження. Інженер навіть глянув на вікно їдальні. Назустріч ідуть двоє. Що їм тут потрібно?

— Гутен таг, пан офіцір, — шанобливо схилили голови. — Пан офіцер дозволять припалити?

Вони припалюють сигарети, але майор відчуває, як його ребра стискує щось тверде.

...Його запитували вдень і вночі — фронт чекав, і треба було поспішати. Ще ніколи рація Ольги не працювала з таким навантаженням. Курт Пекель виявився «добряком». Спочатку він розповідав, а потім і накреслив з подробицями схему укріплень, розміщення артилерії, танків, місця зосередження живої сили. Креслення нагадувало підкову, яка опиралася на Віслу, а вигнутою частиною мала стримати радянські війська.

В середині цієї підкови стояв Краків. Цілком поклавшись на міцність глибоко ешелонованого, насиченого солдатами й технікою зовнішнього кільця, гітлерівці в самому місті залишили легко озброєні тилові підрозділи. Вони сподівалися, що до вуличних боїв справа не дійде.

Так і трапилося, тільки зовсім з інших причин. Перші ж постріли радянських гармат повели прицільний вогонь по ворожих позиціях: «партизанський радіоцентр» попрацював не даремно. По місту не було випущено жодного снаряда. Не завдав йому шкоди й ворог — приголомшені артпідготовкою частини після танкового удару побігли. План знищення Кракова нікому було виконувати. Як виявилося, командування І Українського фронту при оточенні Кракова спеціально залишило щілину, крізь яку гітлерівці чимдуж тікали на захід, з хвилини на хвилину чекаючи, що й цю щілину буде перекрито. (Закінчення буде).

ТЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 30 грудня. Перша програма 10.00 — Художній фільм «Сьогодні — новий атракціон». (Кіровоград). 16.15 — Для дітей «Дударикова ялинка». (К). 16.55 — Суботній репортаж. (К). 17.20 — «Радимо, пропонуємо, повідомляємо». (К). 17.40 — Телевісті (К). 17.50 — «Клуб кіномандрівників». (М). 18.50 — «Прогрес». Тележурнал. Спільна передача СРСР, Чехословаччини, Польщі, НДР. (К). 19.30 — «Циклон почнеться вночі». Прем'єра телевізійного художнього фільму (М). 20.45 — «З Новим роком!» (Новорічна передача). (Кіровоград). 21.45 — «1000 порад». (К). 22.15 — «Саша-Сашенька». Нова кінокомедія. (К).

Друга програма. 10.00 — «Гімнастика для всіх». (М) 10.30 — Для дітей. «Сміхотрон». (Ленінград). 11.00 — Телефільм. (М) 16.15 — Мультфільм. (Дніпропетровськ). 17.00 — «Союз нерушимий» 45 років з дня утворення союзу Радянських Соціалістичних Республік (М). 17.30 — Передача для дітей. (Дніпропетровськ) 20.45 — «Одна година з життя республіки». (К).

НЕДІЛЯ 31 грудня. Перша програма. 10.00 — «Будильник». (М). 10.30 — Народні майстри прикладного мистецтва (М). 11.00 — Б. Битов — «12 місяців». Балетна вистава. (Ленінград). 13.50 — Наша афіша. (К). 13.55 — Спеціальний випуск теленовин (М) 14.00 — Програма кольорового телебачення (М). 15.25 — Спеціальний випуск теленовин. (М). 15.30 — «Музичний кіоск». (М) 16.05 — «Колесо історії». Міжнародна програма. (М). 16.20 — Альманах «Поезія». (М). 17.00 — «Українські вечорниці». (Львів). 17.55 — Спеціальний випуск теленовин. (М). 18.00 — «Наш рік ювілейний». (М). 19.00 — Молодіжна програма «Погляд». (К). 20.00 — Чотири години до нового року. Телевісті. (К). 20.20 — Виступ голови виконкому Київської міськради депутатів трудящих М. Бурки. 20.30 — «13-й дід Мороз». Новорічний концерт. (К). 21.10 — Кіножурнал. (К). 21.30 — Телетеатр мініатюр. «13 стільців». (М). 22.25 — Спеціальний випуск теленовин. (М). 22.30 — «Найвища ялинка». Новорічний вогник. (Частина перша). (М). 23.50 — «З Новим роком, товариші!». (М). 00.03 — «Найвища ялинка». Новорічний вогник. (Частина друга). (М).

Друга програма. 17.05 — «Ладки, ладки». Новорічний огляд. (М). 18.00 — «Наш рік ювілейний». (М). 18.55 — Теленовини. (М). 19.00 — Кінопрограма. (Дніпропетровськ). 20.30 — Теленовини. (М). 20.55 — Циркова програма. (М). 21.25 — Теленовини. (М).

● ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

СУБОТА, 30 грудня. 11.00 — «Снігова королева». Мультиплікаційний фільм. 15.30 — Для школярів. «45 хвилин клоунів». Концерт (М). 16.15 — Мультиплікаційний фільм. 17.00 — «Союз нерушимий». 45 років з дня утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. (М). 17.30 — Передача для дітей. 17.50 — «Клуб кіномандрівників». (М). 18.50 — Телевізійний фільм. 19.30 — «Циклон почнеться вночі». Телевізійний художній фільм. (М). 20.45 — Одна година з життя республіки. (К). 21.45 — Гелевізійна вечірня газета. 22.45 — Польська естрада.

НЕДІЛЯ, 31 грудня. 10.00 — «Будильник». (М). 10.30 — «Народні майстри прикладного мистецтва» (М) 15.30 — «Музичний кіоск». (М). 16.05 — «Колесо історії». Міжнародний огляд. (М) 16.20 — Альманах «Поезія». (М). 17.00 — Телевізійні новини. (М) 17.05 — «Ладки, ладки». Новорічний огляд. (М). 18.00 — «Наш рік ювілейний». (М). 18.55 — Телевізійні новини. (М). 19.00 — Кінопрограма. 20.30 — Телевізійні новини. (М) 20.55 — Циркова програма. (М). 21.25 — Телевізійні новини. (М). 21.30 — Телевізійний театр мініатюр. (М). 22.25 — Телевізійні новини. (М) 22.30 — «Найвища ялинка». Новорічний вогник. (Частина перша). (М). 23.50 — «З Новим роком, товариші!». (М). 00.03 — «Найвища ялинка». Новорічний вогник. (Частина друга). (М).

● ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

СУБОТА, 30 грудня. 10.30 — Для дітей. «Одоліть-трава». Спектакль. 15.30 — Для школярів. «45 хвилин клоунів». Концерт. (М). 16.15 — Кінопередача для дітей. 17.00 — «Союз нерушимий». 45 років з дня утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. (М). 17.30 — Документальний фільм. 17.50 — «Клуб кіномандрівників». (М). 18.50 — «Прогрес». (М). 19.30 — «Циклон почнеться вночі». Телевізійний художній фільм. (М). 20.45 — Одна година з життя республіки. (К). 21.45 — «Гусарська балада».

НЕДІЛЯ, 31 грудня. 10.00 — «Будильник». (М). 10.30 — «Народні майстри прикладного мистецтва». (М). 15.30 — «Музичний кіоск». (М). 16.05 — «Колесо історії». Міжнародний огляд. (М). 16.20 — Альманах «Поезія». (М). 17.00 — «Українські вечорниці». (Львів). 18.00 — «Наш рік ювілейний». (М). 18.55 — Телевізійні новини (М). 19.00 — Кінопередача. 20.30 — Телевізійні новини. (М). 20.55 — Циркова програма. (М). 21.25 — Телевізійні новини. (М) 21.30 — Телевізійний театр мініатюр. (М). 22.25 — Телевізійні новини. (М). 22.30 — «Найвища ялинка». Новорічний вогник. (Частина перша). (М). 23.50 — «З Новим роком, товариші!». (М). 00.03 — «Найвища ялинка». Новорічний вогник. (Частина друга). (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЇ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ г. Кировоград.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 00722. Індекс 01197. Друкарня імені Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2. Зам. № 6539. Тираж 32 100.